

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
dr Wojciech R. Wiewiórowski

DUS

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
SEKRETARIAT DUS
wpłynęło dnia 02.06.2011
Nr w dzienniku pism:

DOLiS-033-146/11/24929

Warszawa, dnia 27 maja 2011 r.

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
BIURO MINISTRA
- 58 - 2011 - 06 - 01
L. dz. 8028

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy
i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00 – 513 Warszawa

Szanowna Pani Minister

w odpowiedzi na pismo z dnia 12 maja 2011 roku – znak: **DUS-0210-11-CG/11** – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 16 maja 2011 roku) uprzejmie informuję, iż do projektu **rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe** (wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 128a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.) zgłaszam następujące uwagi.

W pierwszej kolejności zakwestionowania wymagają §5 ust. 1 oraz §23 ust. 2 projektu **rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe**, powoływanego dalej z zastosowaniem skrótu „projekt rozporządzenia”, gdyż przepisy te zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. W obu przypadkach katalog informacji, w tym danych osobowych, które mają być zawarte we wniosku o przyznanie świadczenia (§5 ust. 1 projektu rozporządzenia) oraz zeznaniu świadka (§23 ust. 2 projektu rozporządzenia) poprzedzony został formułą „w szczególności” i zyskał w ten sposób charakter otwarty. Takie ujęcie przedmiotowych regulacji otwiera możliwość zamieszczania w niniejszych dokumentach dowolnych danych osobowych, co skutkować może naruszeniem – wiążącej administratorów danych na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku

o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – zasady adekwatności przetwarzanych danych w stosunku do celów, w jakich są one przetwarzane. Co więcej – zaproponowane brzmienie §5 ust. 1 projektu rozporządzenia stwarza po stronie ubezpieczonego (zainteresowanego) niepewność prawa. Nie może on bowiem w sposób niewątpliwy stwierdzić, przekazanie jakich informacji (danych) jest niezbędne dla pozytywnego rozpatrzenia przez organ rentowy jego wniosku (żądania) o przyznanie świadczenia.

Wzgląd na – powołaną wyżej – zasadę adekwatności przetwarzanych danych w stosunku do celów, w jakich są one przetwarzane, jak również konieczność uwzględnienia przy przetwarzaniu danych osobowych zasady związania celem (art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), przemawia – w ocenie organu do spraw ochrony danych osobowych – za doprecyzowaniem dyspozycji §3 ust. 2 oraz §42 ust. 2 projektu rozporządzenia. W kwestionowanych przepisach projektodawca posłużył się niezdefiniowanymi pojęciami: „własne dane identyfikacyjne” (§3 ust. 2 projektu rozporządzenia), „wskazanie adresata” (§42 ust. 2 projektu rozporządzenia), „wskazanie osób uprawnionych do świadczenia przyznanego w drodze wyjątku” (§42 ust. 2 projektu rozporządzenia), nie określając równocześnie, jakie informacje (dane) o osobach fizycznych wchodzi w zakres tych pojęć. Co za tym idzie, w zaproponowanym kształcie przepisy te nie pozwalają na ustalenie ani katalogu danych, do podania których zobligowana będzie osoba składająca podpis za zainteresowanego lub świadka (§3 ust. 2 projektu rozporządzenia), ani też katalogu danych adresata oraz osoby uprawnionej do świadczenia przyznanego w drodze wyjątku, które zamieszczane będą w zawiadomieniu o podjęciu wypłaty (§42 ust. 2 projektu rozporządzenia).

Nie może również zyskać akceptacji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych §34 ust. 3 projektu rozporządzenia, nakładający na organ rentowy obowiązek przechowywania w swoim systemie teleinformatycznym zeskanowanych dokumentów składających się na akta sprawy przez okres co najmniej 50 lat. Przepis ten nie wyznacza bowiem maksymalnego czasu przechowywania wskazanych wyżej dokumentów, co pozostaje w sprzeczności z art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, nakładającym na administratorów danych obowiązek zapewnienia, by przetwarzane przez nich dane były przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej, niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania.

Biorąc pod uwagę, że art. 107 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

w sposób wyczerpujący wymienia elementy, jakie zawierać powinna decyzja administracyjna, w opinii organu do spraw ochrony danych osobowych brak jest uzasadnienia dla użycia w §30 ust. 1 i §42 ust. 2 projektu rozporządzenia (regulujących tę samą kwestię w odniesieniu do decyzji organu rentowego oraz zawiadomienia o podjęciu wypłaty) sformułowania „w szczególności”. Za takim stanowiskiem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przemawia również potrzeba standaryzowania decyzji wydawanych przez organy rentowe.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'M' followed by a horizontal line and a vertical stroke at the end.